

A lenda do Megalodón

En decembro emitíuse un documental en Discovery Max explicando a verdade sobre a mítica quenlla prehistórica que viviu hai 1.500.000 anos, e que cría extinto.

Sábese na actualidade que o 95% dos océanos está inexplorado, polo que cabe a posibilidade de que aínda exista esta máquina de matar perfecta.

COMO É O MEGALODÓN?

É o maior xigante dos mares que existiu nunca. Calcúlase que mide máis de 21 metros de lonxitude e aliméntase de baleas, ás que ataca pola aleta. Os investigadores encontraron dentes fósiles dos megalodóns nos ósos das baleas. A dentadura destes seres non só corta a carne da presa senón que ademais parte os ósos. Os seus mandíbulas son parecidas ás da quenlla branca que hoxe coñecemos. A dieta do megalodón é dunha inxestión de 900 quilos diarios, o que equivale, para que nos fagamos unha idea, ao tamaño dun elefante.

POR QUÉ É UNHA MÁQUINA DE MATAR PERFECTA?

Principalmente, a parte de arriba do Megalodón é máis escura na cabeza, e a medida que vai baixando cara á cola vaise facendo máis clara. Isto é moi perigoso para as especies que están enriba deste, porque cando miran abaixo (a onde está o Megalodón), se confunden coa escuridade do fondo, o que o fai imperceptible para a vista. Ademais, na parte de abaixo do Megalodón, é de cor clara. Isto tamén é perigoso para as especies que están debaixo deste, porque cando miran arriba (a onde está o Megalodón), o confunden co ceo. Imos, que mires por onde o mires, é unha máquina de matar perfecta.

ATROCIDADES DO MEGALODÓN

O primeiro que saíu no programa foi un vídeo dun barco afundido polo Megalodón.

Tamén imaxes dunha balea coa cola arrancada nunha praia de Hawaii...

SOLUCIÓN

O que fixeron no programa para manter este monstro baixo control, é instalalo un chip para saber onde está, saber o seu comportamento e así evitar atrocidades.

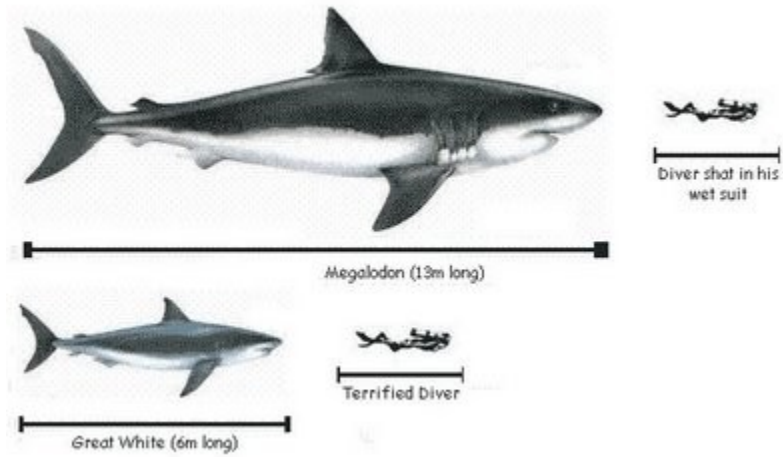
O primeiro que fixeron foi botar carnada á auga en cantidades como para atraer 10 quenllas. Despois fixeron unha balea falsa para chamar máis a súa atención.

E o indispensable para poñerlle o chip, é somerxerse na auga. Por suposto fano metidos nunha gaiola. Entón cando apareza, dispáranlle o chip cun arpón.

AO FINAL...

Ao final funciona, pero ao ver o radar para ver por onde vai o megalodón, lévanse unha sorpresa. A quenlla vai baixando ás profundidades de 1000, 1500, 2000 m....al final baixa aos 2500 m, iso para unha quenlla normal sería imposible debido á presión da auga e demais factores. O sinal perdeuse e non se sabe se o megalodón está vivo ou morto.

Xabier Cánovas Rodríguez

A DEFENSORA DOS GORILAS

D
I
A
N
F
O
S
S
E
Y

Traballo realizado por:
María López Carballo
Curso: 4º B

Dian Fossey

Dian Fossey nasceu no 1932 em Fairfax, California.

Dian como todos os meninos amava os animais pero só puido ter un peixe de cores na casa. Depois de rematar a secundaria, matriculouse no "Marin Junior College" para estudar economia obrigada polo padrastra.

Tras o seu primeiro ano na universidade ofrecéronlle ir traballar a un rancho durante o verán. Depois desta experiencia cambiou de estudos, matriculouse en veterinaria na Universidade de California, que deixou no segundo ano.

Seria no ano 1963 cando depois de pedir un préstamo fixo a viaxe a África, esa viaxe tan desexada.

Na primeira viaxe coñeceu a Louis Leakey e entrou en contacto co habitat dos gorilas no Monte Mixeno. Decátouse de cal era a súa misión no futuro. Tres anos anos depois no ano 1966 atopouse con Leakey, que lle ofreceu o traballo de investigación dos gorilas. Ela aceptou e a finais dese ano chegou ao Congo (actual Zaire) para instalar o seu campo de traballo nas montañas de Virunga. Máis tarde mudouse a Ruanda donde fundou o "Karisoke Research Center".

Os seus estudos mudaron as noções que se tiñan sobre os gorilas, tamén loitou sobre a súa cara furtiva. Creou a "Fundación Digit" para recaudar fondos e así conservar; cuidar os gorilas...

No 1.980, apartouse de África para traballar como profesora e escribir o libro "Gorilas en la niebla". Regresou a Ruanda despois da paréntese. Morreu a asina-
ra en Decembro de 1.985 en Karisoke, foi enterrada no cemiterio para gorilas cercano a súa vivenda.

Maria

A ABELLA RAINHA

"O sangue azul non lles cen
dende o berce"

Amada Molina Toimil 4.º B

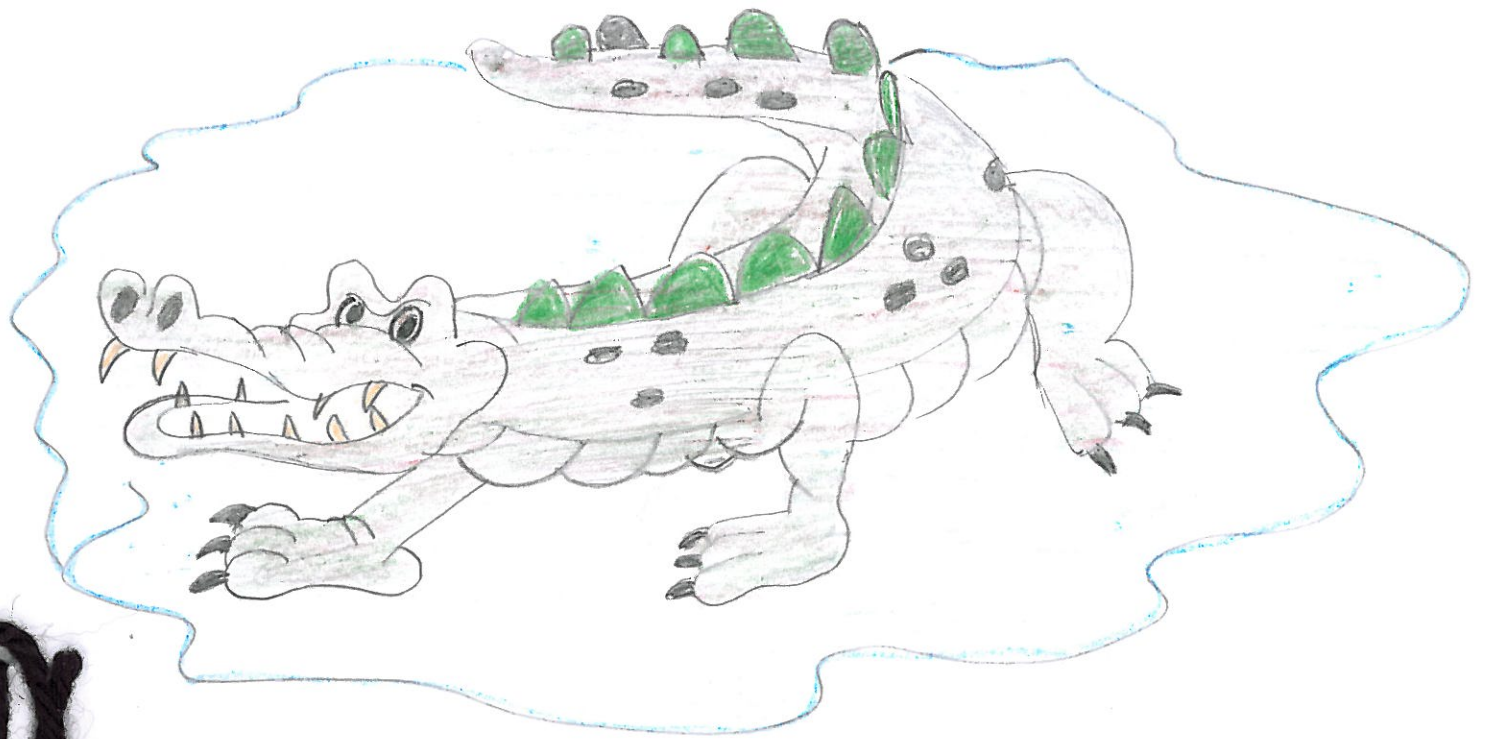
AS ABELLAS RAIÑAS

Según descubrieron científicos japoneses, un nutriente que se encuentra en la escala real es el que permite a una larva concreta convertirse en abeja reina.

Trátase de un descubrimiento de gran importancia, que la ciencia perseguía desde hacía mucho tiempo. Gracias a él explicase por qué todas las abejas hembras (*Apis mellifera*) son genéticamente iguales, pero una de ellas se desarrolla de forma distinta pudiendo procrear e vivir muchos años (vive alrededor de siete años, cerca de veinte veces más que las obreras).

Por un lado, la proteína 57-kDa ya se había identificado e incluso se sabía que la diferencia entre obreras e reina debíase al consumo de la escala real, que se regurgitan las obreras. Pero se desconocía cuál era el nutriente activo que hacía posible este espectacular cambio, que fai la larva fértil a reina, dándole un tamaño mayor, formándosele un cuerpo más largo e permitiéndole también desarrollarse más rápido.

CROCODILOS
E
CAIMÁNS

Amada Molina Toimil 4ºB

Diferencias entre crocodilos e caimáns.

Os crocodilos confúndense ameneudo cos lagartos e caimáns. Aínda que son similares, teñen diferencias entre eles.

O fuciño é a maior diferenca entre eles.

Son máis anchos para o caimán que o ten en forma de U na parte inferior da mesma. O fuciño do crocodilo é máis delgado, ten máis ven forma de V na parte inferior do mesmo. Tamén na súa dentadura podemos observar diferencias significativas.

No crocodilo, a mandíbula superior e inferior é case do mesmo tamaño, e se podería ver os dentes inferiores e superiores cando teñen aqueixada pechada. Os caimáns contan cunha mandíbula inferior máis delgada ca superior. Como resultado os dentes inferiores son apenas visibles cando teñen as mandíbulas pechadas.

A pel do crocodilo ten manchas e fechas nos bordes das crestas, os caimáns non posúen estes signos.

Con respecto a o tamaño, os crocodilos son máis grandes e tamén máis agresivos.

Tamén teñen moitas características en común, que os diferencian dos demais réptiles. Son máis rápidos do que a maioría da xente pensa, especialmente na auga. Son animais moi fortes, con dentes afiados e poderosas mandíbulas. Son criaturas moi intelixentes que farán todo o posible co fin de garantir a propia supervivencia.

DIFERENCIAS ENTRE CROCODILO E CAIMÁN

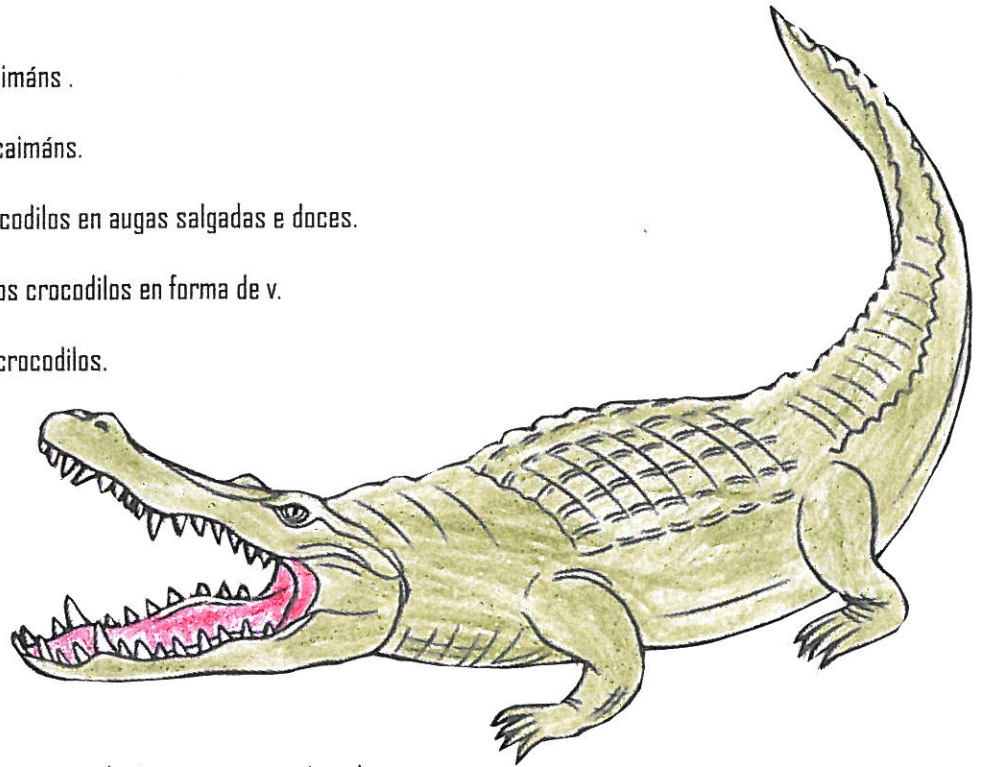
Os crocodilos son máis grandes que os caimáns .

Os crocodilos son máis agresivos que os caimáns.

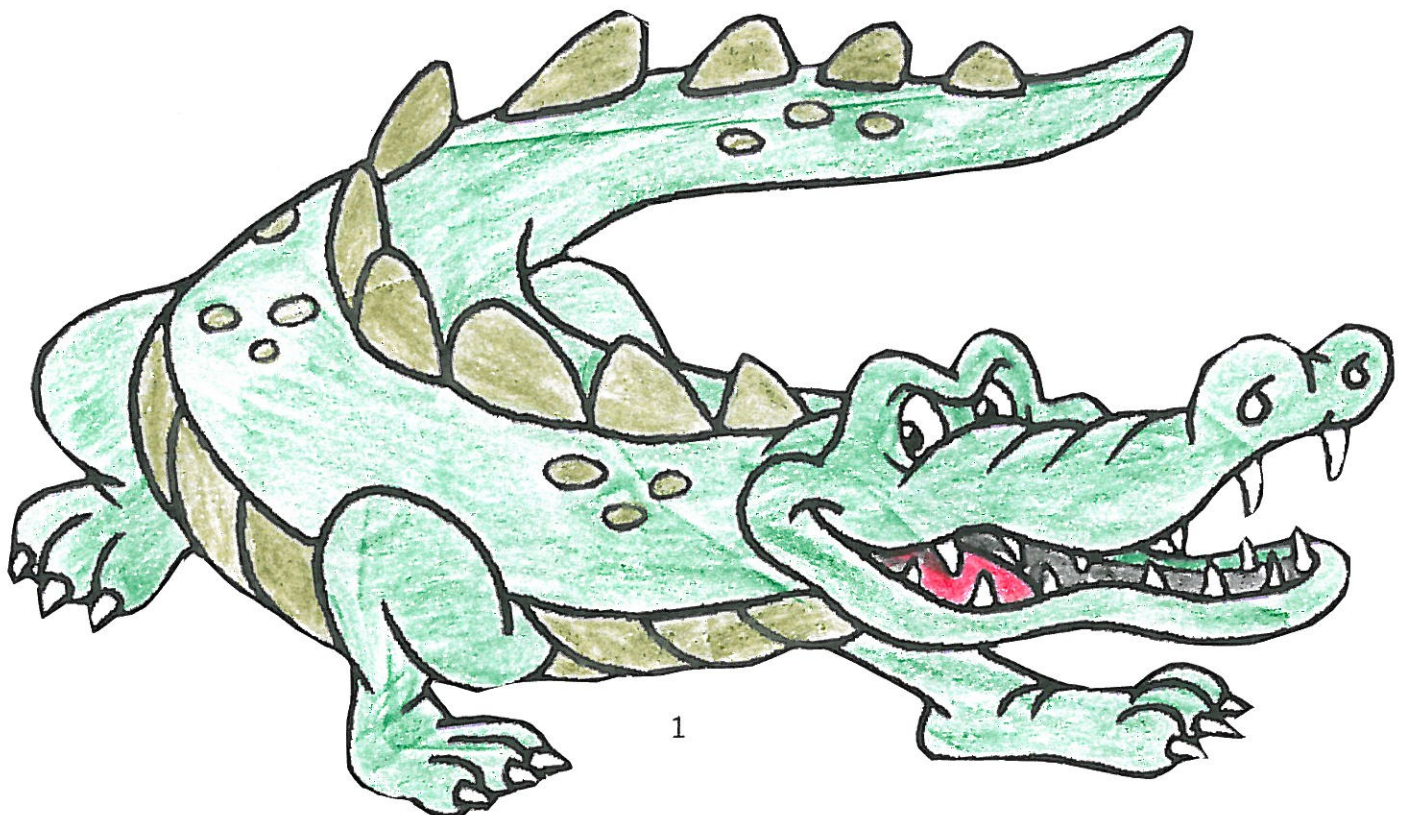
Os caimáns viven en augas doces e os crocodilos en augas salgadas e doces.

Os caimáns teñen a boca en forma de u e os crocodilos en forma de v.

Os caimáns teñen a boca máis longa ca o crocodilos.

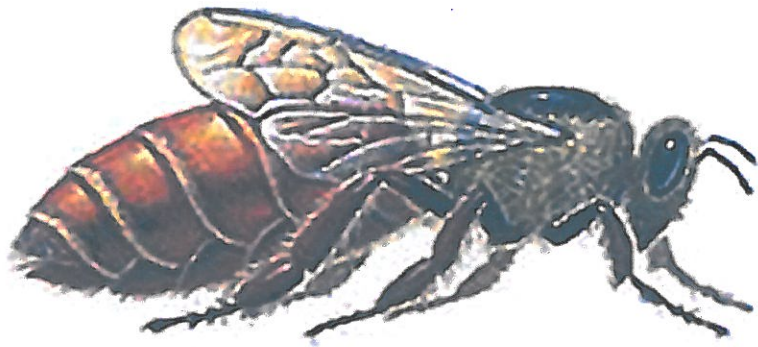
A pel dos crocodilos ten manchas e buratos e nos caimáns non posen estos signos.

As abellas

A diferenza entre unha abella obreira e unha abella rainha é:

- A abella rainha é máis grande.
- A abella rainha ten unha cor entre marrón e vermello.
- A abella rainha ten a cabeza grisácea.
- A abella obreira ten o corpo a raias negras e amarelas.
- A abella obreira é máis pequena.
- A abella obreira ten a cabeza de cor amarela.

→ Abella rainha

→ Abella obreira

Icía López Ramudo 4ºB

AS ABELLAS

• Zángano: A súa misión é fecundar á abella reina.

• Abella reina: A súa misión é a reprodución e dirixir a colmea.

Só hai unha por colmea.

• Obreiras: Polinizan as flores e recollen o néctar.

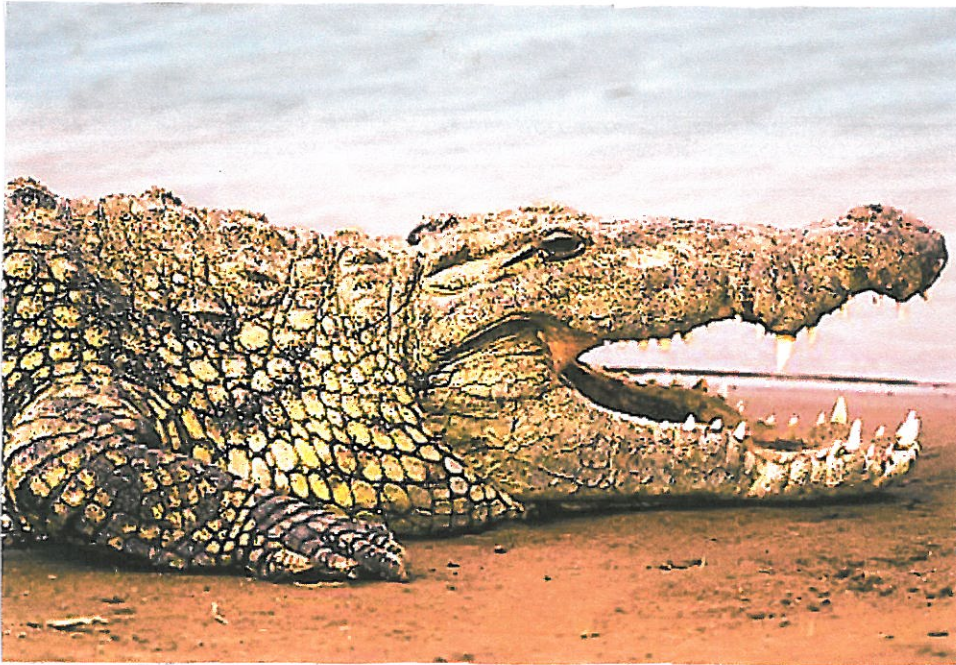
Fan a xoba real para a reina.

Límpaan a colmea.

Fabrican panais de cera.

Defenden a colmea.

CROCODRILLO

CAIMÁN

Diferenças entre crocodrilo e caimán.

• O crocodrilo é mais grande, tem unha cabeça mais fina, vive en augas salgada e doce. É mais agresivo mentras o caimán é mais pequeno cunha cabeza mais ancha, solo pode vivir en augas doce e é mais dócil ca o crocodrilo.

As abellas

Noela Lozano Fraga
4º Primaria Grupo: B

AS ABELLAS

A abella reina, é a nai de todo o pobo. Carece de ovos para o traballo e exclusivamente para a reprodución e dirixir a colmea para producir a mel necesaria. So existe unha abella reina por cada colmea.

Abella obreira é a base da colmea. Son as encargadas de saír todas os días a polinizar as flores e recoller o néctar. Unha abella obreira transporta medio miligramas de mel.

O zángamo por decido de algunha forma, é o pai de todas as abellas da colmea, morre o fecundar, a abella reina. Os zángamos non traballan non teñen os aparellos para traballar.